

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَلْتَبْلَوْاْ أَنفُسَكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ
وَالْأَنْفُسِ وَالذَّمَّاتِ وَبَشِيرِ الصَّابِرِينَ.
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
لَوْ كَانَ لِابْنِ آدَمَ وَادِيَانِ مِنْ مَّالٍ لَأَبْتَعَى وَادِيًا ثَالِثًا
وَلَا يَمَلَأُ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا التُّرَابُ (...)

**“Tüketim ve Harcamalarımızda
Bilinçli ve Sorumlu Davranmak”**
(23.08.2024)

Kardeşlerim!

İnsan fitratında, hep daha fazlasını isteme eğilimi vardır. Peygamberimiz (s.a.s.) bu gerçeği şu sözleriyle gözler önüne sermektedir: “İnsanın iki vadi dolusu malı olsa bir üçüncüsünü ister. İnsanın karnını topraktan başka bir şey dolduramaz.”¹ Evet, yaratılışımızda açgözlülük eğilimi olduğu gibi, nimete kanaat etme özelliği de vardır. İçimizde, kötü ve yanlış olana yönelme arzusu olduğu gibi, iyi ve doğru olanı seçme yeteneği de vardır.²

Allah’a ve ahiret gününe inanıp güvenen müminler olarak amacımız, iç dünyamızı güzelleştirip çevremize rahmet olmak iken, her geçen gün dünyevileşmemizin sebebi nedir? Bize ne oldu ki, gördüğü her şeye sahip olmak isteyen, bunları elde etmek için gerekirse borca girmekten çekinmeyen doyumsuz insanlara dönüşüverdik? Bize ne oldu ki, sosyal medyada gördüğümüz özendirici, belki de çoğu kurgu olan hayatlara imrenir olduk?

Bize ne oldu ki, bindiğimiz araçtan, kullandığımız telefona; giydiğimiz kıyafetten, yaşadığımız eve kadar her şeyin en lüksünü, en pahalısını arzu eder olduk? Bütçemizi aşmayan eşyalar işimizi rahatlıkla görürken, haddinden fazla harcamalar yaparak kendimizi de ailemizi de neden sıkıntıya sokar olduk? Bize ne oldu ki, sahip olduklarıyla yetinmeyip gitgide daha fazlasını isteyen, açgözlü insanlar olduk?

Kardeşlerim!

Peki, buna nasıl “dur!” diyebiliriz? Tüketim ve harcamalarımızda nasıl bilinçli ve sorumlu olabiliriz? İşe, öncelikle temel ihtiyaçlarımızı tespit ederek başlamalıyız. Daha sonra gelir ve giderlerimizi inceleyerek bir bütçe planı oluşturmalı ve harcamalarımızı bu plana göre yönetmeliyiz. Yüce Allah’ın, biz kullarını vererek sınavacağı gibi,³ bazen korku ve açlıkla; bazen de mal, can ve ürünlerden eksilterek imtihan edeceğini unutmamalıyız.⁴ Gelirimizden fazla asla harcama yapmamalı, ayağımızı yorganımıza göre uzatmalıyız. Sosyal medyanın özendirici etkilerine karşı daha bilinçli olmalı ve mutluluğu maddi şeylerde aramaktan vazgeçmeliyiz. Rabbimizin koyduğu sınırları aşmadan, dünya nimetlerinden yararlanırken, bu nimetlerde hakkı olan ihtiyaç sahiplerini de unutmamalıyız.

Hutbemi Peygamberimiz’in gönlünden dökülen şu güzel dua ile bitirmek istiyorum: “Allah’ım! Günahımı bağışla! Bilmeden yaptığım, haddimi aşarak işlediğim ve benden daha iyi bildiğin bütün kusurlarımı bağışla! Allah’ım! Ciddi ve şaka yollu yaptıklarımı, yanlışlıkla ve bilerek işlediğim günahlarımı bağışla!”⁵

DİTİB Hutbe Komisyonu

¹ Buhârî, Rikâk, 10; Müslim, Zekât, 116-119.

² Şems, 91/8.

³ Enfal, 8/28

⁴ Bakara, 2/155.

⁵ Müslim, Zikir, 70.